

Arrest

nr. 123 736 van 9 mei 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 14 augustus 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 116 954 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 16 januari 2014, waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. KALIN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van advocaat L. SEMENIOUK, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9 *ter* van de vreemdelingenwet, ingediend op 3 maart 2010, werd op 14 augustus 2013 ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

*“in toepassing van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door*

Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 30.09.2010, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor betrokkene die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-attaché d.d. 13.08.2013 in gesloten omslag).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan "VAN ARTIKEL 8 EVRM, ARTIKEL 9TER VAN DE VREEMDELINGENWET IN COMBINATIE MET ARTIKELEN 2 EN 3 AANGAANDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN ADMINISTRATIEVE BESLISSINGEN VAN 29 JULI 1991 EN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL EN HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL."

Verzoeker betoogt:

"Verzoeker merkt op dat hij in het verleden al meermaals werd geïnterneerd en dat ze hem tijdens de internering dagelijks platgespoten hebben met zware medicatie die in België niet meer wordt gebruikt; (Stuk 3) Gelet op de geestesgesteldheid van verzoeker, die nog goed bij bewust zijn is en de levenslange opsluiting in een gesticht, waar men vervolgens gemakshalve wordt platgespoten, is op zijn minst gezegd een onmenselijke, dan wel ontorende behandeling, voornamelijk gelet op het gegeven dat deze maatregel levenslang van kracht blijft; Uit het stuk dat aan de verwerende partij werd overgemaakt blijkt overduidelijk dat verzoeker lijdt aan Schizophrenie, waardoor hij in China beschouwd wordt als geestelijke gehandicapte behorende tot de hoogste graad; (Stuk 2) In hetzelfde document blijkt tevens dat zijn vader als voogd werd aangesteld, namelijk zijn vader, genaamd A X, die nu gelet op zijn hoge leeftijd (11-04-1940)) niet meer in staat is hem op te vangen, waardoor ipso facto zal worden geïnterneerd; Verzoeker werd al op 19 maart 2007 geïnterneerd in omstandigheden die hij heeft omschreven in een persoonlijke brief; (stuk 4) (...)

TOEPASSING IN ONDERHAVIG GEVAL

EERSTE ONDERDEEL

Overwegende dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar rapporten van Internationaal SOS, ter ondersteuning van haar standpunt dat de noodzakelijke zorgverstrekking (alle nodige faciliteiten voor gespecialiseerde opvolging en behandeling van het psychiatrisch probleem zijn beschikbaar: psychiaters, ambulante zorg, gespecialiseerde hospitalisatie-eenheden, mogelijkheid tot collocatie indien nodig] in het herkomstland voorhanden is;

Dat deze rapporten, of althans de relevante overwegingen uit onderhavige rapporten, in de bestreden beslissing niet worden aangehaald of gevoegd, waardoor verzoeker niet kan nagaan of de verwerende partij op basis van de door haar aangehaalde rapporten, redelijkerwijze kon besluiten dat de noodzakelijke zorgverstrekking, in China voorhanden is, zodat verwerende partij, bij ontstentenis aan de voeging de rapporten of aanhaling van de belangrijke overwegingen, nagelaten heeft haar beslissing op formele, dan wel materiële wijze te motiveren opdat verzoeker met kennis van zaken het nut van het instellen van een beroep kan overwegen;

Een schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen, al dan niet in samenhang van artikel 9 ter Vw. is hiermee voldoende naar recht aangetoond."

2.2. De verwerende partij repliceert:

“Verzoeker lijkt ook uit het oog te verliezen dat er wel degelijk werd ingegaan op de mantelzorg. Het advies luidt hieromtrent als volgt: “Mantelzorg hoeft niet noodzakelijkerwijs door familie te gebeuren en kan ook door de naaste omgeving in samenwerking met een huisarts; Overigens dient te worden opgemerkt dat ook hier de therapietrouw, ondanks de aanwezigheid van familie, ondermaats is.”

De verwerende partij stelt vast dat uit geen enkel document blijkt dat verzoeker niemand meer zou kennen in zijn herkomstland. Bovendien wordt het niet betwist dat verzoeker ongeveer 41 jaar in China heeft verbleven. Gelet op voorgaande vaststellingen die door verzoeker evenmin worden betwist, is het geenszins kennelijk onredelijk dat geoordeeld werd dat het onwaarschijnlijk is dat hij in China geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar/ of voor (tijdelijke) financiële hulp.

2.3. Verzoeker betoogt in essentie dat het voorhanden zijn van mantelzorg niet afdoende zou zijn onderzocht nu uit het dossier blijkt dat de vader die aangesteld is als voogd, door zijn leeftijd en gebrek aan geldmiddelen niet meer in staat is die taak op zich te nemen, en dat die taak nu wel door de zus en zijn moeder worden volbracht. De verwerende partij kon er dus niet zomaar van uitgaan dat er nog familie aanwezig is in het land van herkomst.

Verzoeker stelt in de aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 3 maart 2010:

“Naast de afwezigheid van beschikbaarheid en toegankelijkheid van de behandeling in het land van herkomst en het financiële kostenplaatje wordt in het uitgebreid medisch attest ook de noodzakelijke aanwezigheid en zorg van de derden/familieleden opgemerkt. In casu woont alle familie van verzoeker reeds in België. Zowel zijn moeder en zijn zus wonen in Antwerpen. Enkel de zieke vader van verzoeker woont nog in China. Aangezien deze in een rustoord dient te verblijven, heeft verzoeker in China geen enkele familie die hem kan verzorgen (of bijstaan), hetgeen nefast is voor zijn algemene ontwikkeling.”

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde: *“mijn enige zus is 2 jaar jonger dan mij en woont al 22 jaar in België en heeft ook de Belgische nationaliteit verworven. Mijn moeder woont al 16 jaar in België. Mijn zus houdt heel veel van mij en wil mij verzorgen. Dit wordt nog versterkt door het feit dat wij geen andere broers of zussen hebben. Zij kuist mijn studio en doet de afwas elke dag en brengt me eten. Vuile kleren worden gewassen en teruggebracht. Ik kan zelf geen eten maken. Ik kan niet voor mezelf zorgen”.*

Ook uit de medische attesten en certificaten aanwezig in het administratief dossier blijkt dat verzoeker lijdt aan een ernstige vorm van paranoïde schizofrenie en wordt de nadruk gelegd op mantelzorg die in België wordt verleend door verzoekers zus en zijn moeder. Hieruit blijkt tevens dat uitsluitend verzoekers zus voor verzoeker zorgt en voor hem geldt als zijnde een vertrouwenspersoon.

De verwerende partij diende aldus op de hoogte te zijn van het familiaal leven van verzoeker en de aard en omvang van afhankelijkheid van zijn zus.

Het zorgvuldigheidsbeginsel wordt omschreven als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de (vormelijke) voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (procedurele of formele zorgvuldigheid) en de betrokken belangen zorgvuldig inschat en afweegt, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad (materiële zorgvuldigheid) (“Materiële zorgvuldigheid heeft betrekking op de behoorlijke en correcte inhoud en betekenis van een besluit” (W. LAMBRECHTS, I.c., 31; zie ook: A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME, J. VANDE LANOTTE, I.c., 52, voetnoot 104) en (S. LUST, Raad van State Afdeling Administratie. 6. Rechtsherstel door de Raad van State, Brugge, Die Keure, 2000, 141, voetnoot 472; F. DEBAEDTS, “De algemene rechtsbeginselen in het administratief recht”, T.B.P., 1988, 647, voetnoot 45: “de zorgvuldigheidsplicht [slaait] op de ‘manier’ waarop de overheid bij haar belangenafweging te werk gaat”).

De verwerende partij kon gelet op de voormelde gegevens van het administratief dossier, dat verzoekers zieke vader in een rustoord verblijft, dat verzoeker geen familie heeft in het land van herkomst die hem kan verzorgen en dat de mantelzorg in België wordt verleend door verzoekers zus en zijn moeder, niet zonder meer stellen dat mantelzorg niet noodzakelijkerwijs door familie hoeft te gebeuren en ook door de naaste omgeving in samenwerking met een huisarts kan gebeuren. Uit de

bestreden beslissing blijkt niet dat verzoekers belangen zorgvuldig werden ingeschat en afgewogen, zodat een schending het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk wordt gemaakt.

Het tweede middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van 14 augustus 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC